

UZASADNIENIE

Decyzją z 12.01.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z urzędu na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. nowelizującej ustawę emerytalną ponownie ustalił wysokość emerytury B. M., od 29.07.2013 r., tj. od dnia, od którego podjęta byłaby wypłata tej emerytury.

Podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Wysokość emerytury obliczona została od podstawy obliczenia, niepomniejszonej o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Podstawa obliczenia emerytury wynosi 402.723,86 zł (395.396,36 zł + 7.327,50 zł). Wysokość emerytury od 29.07.2013 r. wynosi 1.587,40 zł. Przy ustalaniu wysokości emerytury Zakład uwzględnił wszystkie zmiany w wysokości świadczenia, jakie miały miejsce od dnia jej przyznania do dnia 31.12.2020 r., w tym zmiany wynikające z waloryzacji, jakimi emerytura była objęta oraz zmiany wynikające z załatwienia zgłoszonych wniosków. Wysokość emerytury od 01.01.2021 r. wynosi 1.862,92 zł.

Wskazana emerytura jako świadczenie mniej korzystne, od dotychczas pobieranej wcześniejszej emerytury, przyznanej decyzją z 29.05.2008 r., została zawieszona. Wobec czego, Zakład będzie kontynuował wypłatę wcześniejszej emerytury.

/decyzja k. 58-59v plik IV akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona B. M. w dniu 8.02.2021 r. Wniosła o jej zmianę na podstawie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku nowelizującej ustawę emerytalną. Wątpliwości budzą, także, wydane przez ZUS, dwie decyzje z 25.03.2014 r. i 26.03.2014 r., jako różniące się, pomimo ich wydania, w oparciu o te same dokumenty. Nadto, skarżąca podniosła, że zaniżenie świadczenia spowodował brak dokumentacji co do wysokości pobieranych składek przed rokiem 1980, wskazując, że akta placowe uległy zniszczeniu. Nadmienila, że nie składała wniosku o doliczenie okresu urlopu wychowawczego, wobec obowiązku organu rentowego, jego automatycznego zaliczenia.

/odwołanie k. 3, pismo k. 9/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasową argumentację.

/odpowiedź na odwołanie k. 4-5/

Na rozprawie wnioskodawczyni poparła odwołanie. Podniosła, że przez 10 lat, od dnia uzyskania, uprawnień emerytalnych pracowała, nie konkretyzując okresów pracy i odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne.

Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska 00:01:02, 00:05:39 – płyta CD k. 18/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. M. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 11.12.2003 r. odwołująca złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek k. 1-4 plik III akt ZUS/

Decyzją z 29.03.2006 r. (...) Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy B. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1987 r. do 31 grudnia 1996 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 69,66 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 850,47 zł. Przyjęto łącznie 26 lat, 8 miesięcy i 20 dni, tj. 320 miesięcy okresów składkowych oraz 3 lata, 2 miesiące i 24 dni, tj. 38 miesięcy okresów nieskładkowych (w tym 4 miesiące i 19 dni okresów nieskładkowych oraz 2 lata, 10 miesięcy i 5 dni z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem/dziećmi). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 100,00 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 126.810,75 zł.

/decyzja k. 35-37 plik III akt ZUS, obliczenie wskaźnika – k. 39 plik III akt ZUS/

Ubezpieczona była uprawniona do emerytury w wieku obniżonym na mocy decyzji ZUS z 29.05.2008 r. (na podstawie art. 29 i 46 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS) od 29.05.2008 r.

/decyzja k. 51-52 plik II akt ZUS/

W dniu 6.01.2011 r. odwołująca złożyła wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek k. 45 plik III akt ZUS/

Decyzją z 26.10.2011 r. ZUS I Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy B. M. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 850,47 zł ustaloną w poprzedniej decyzji z 29.03.2006 r. Przyjęto łącznie 26 lat, 8 miesięcy i 20 dni, tj. 320 miesięcy okresów składkowych oraz 3 lata, 2 miesiące i 24 dni, tj. 38 miesięcy okresów nieskładkowych (w tym 4 miesiące i 19 dni okresów nieskładkowych oraz 2 lata, 10 miesięcy i 5 dni z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem/dziećmi). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 100,00 %. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 126.810,75 zł.

W podstawie wymiaru uwzględniono minimalne wynagrodzenie za okresy zatrudnienia od 01.09.1968 r. do 13.08.1976r. oraz od 18.06.1979r. do 31.12.1979r., za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie, bez wpływu na wartość kapitału początkowego.

/decyzja k. 55-56 plik III akt ZUS/

W dniu 30.07.2013 r. odwołująca złożyła wniosek o przyznanie emerytury.

/wniosek k. 1-3v plik IV akt ZUS/

Decyzją zaliczkową z 28.08.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z 30.07.2013 r. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał B. M. emeryturę od 29.07.2013 r., tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne (7.327,50 zł) oraz kapitału początkowego (395.396,36 zł) z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur (84.202,84 zł) przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym

wiekowi przejścia na emeryturę (253,70 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła = 1.255,50 zł brutto $[(7.327,50 \text{ zł} + 395.396,36 \text{ zł}) - 84.202,84 \text{ zł}] : 253,70 = 1.255,50 \text{ zł}$.

Emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanego.

/decyzja k. 13-14 plik IV akt ZUS/

W dniu 26.02.2014 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k. 15 plik IV akt ZUS/

Decyzją z 25.03.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku B. M. z 26.02.2014 r. na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę od 1.02.2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Emeryturę ustaloną w kwocie 1.255,50 zł zwiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji (979,90 zł), przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku wnioskodawczynie w dniu złożenia wniosku, tj. w dniu 26.02.2014 r. (249,30 miesięcy). Emerytura wyniosła = 1.259,43 zł brutto $[1.255,50 \text{ zł} + (979,90 \text{ zł} : 249,30) = 1.259,43 \text{ zł}]$.

Emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanego.

/decyzja k. 20 plik IV akt ZUS/

Kolejną decyzją z 25.03.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku B. M. z 26.02.2014 r. na podstawie art. 113 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę od 1.02.2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 31 lat, 11 miesięcy i 20 dni, tj. 383 miesięcy okresów składkowych oraz 10 lat, 7 miesięcy i 27 dni, tj. 127 miesięcy okresów nieskładkowych ograniczonych do 1/3 składkowych.

Decyzją doliczono staż pracy do 31.12.2013r.

Emerytura wyniosła 1.671,13 zł.

/decyzja k. 23 – 24v plik IV akt ZUS/

Decyzją z 26.03.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku B. M. z 26.02.2014 r. uchylił decyzję z 25.03.2014 r. oraz na podstawie art. 113 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę od 1.02.2014 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 31 lat, 11 miesięcy i 20 dni, tj. 383 miesięcy okresów składkowych oraz 10 lat, 7 miesięcy i 27 dni, tj. 127 miesięcy okresów nieskładkowych ograniczonych do 1/3 składkowych.

Decyzją doliczono staż pracy do 31.12.2013r.

Emerytura wyniosła 1.644,81 zł.

/decyzja k. 25-26v plik IV akt ZUS/

Decyzją ostateczną z 14.04.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z 30.07.2013 r. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych przyznał B. M. emeryturę od 29.07.2013 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne (7.327,50 zł) oraz kapitału początkowego (395.396,36 zł) z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Podstawa obliczenia emerytury podlega pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur (84.202,84 zł) przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę (253,70 miesięcy). Emerytura wyliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła = 1.255,50 zł brutto $[(7.327,50 \text{ zł} + 395.396,36 \text{ zł}) - 84.202,84 \text{ zł}] : 253,70 = 1.255,50 \text{ zł}$.

Do tak obliczonego świadczenia dolicza się kwotę wynikającą z przeliczenia emerytury zgodnie z art. 108 ww. ustawy, tj. o 3,93 zł, udokumentowaną w decyzji o przeliczeniu emerytury. Emerytura wynosi łącznie 1.259,43 zł.

Emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanego.

/decyzja k. 27-28 plik IV akt ZUS/

W dniu 28.01.2015 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k. 30-31 plik IV akt ZUS/

Decyzją z 23.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z 28.01.2015 r. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę B. M. od 1.01.2015 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Emeryturę, ustaloną w kwocie 1.279,58 zł., zwiększa się o kwotę, wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji (1.526,46 zł), przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku wnioskodawczyni w dniu złożenia wniosku, tj. w dniu 28.01.2015 r. (241,70 miesięcy). Emerytura wyniosła = 1.285,90 zł brutto $[1.279,58 \text{ zł} + (1.526,46 \text{ zł} : 241,70) = 1.285,90 \text{ zł}]$.

Decyzją doliczono składki, zewidencjonowane na koncie ubezpieczonego do 31.12.2014 r.

Emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas wypłacanego.

/decyzja k. 34-35 plik IV akt ZUS/

Decyzją z 23.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 28.01.2015 r., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę B. M. od 1.01.2012 r., tj. od miesiąca, w którym wydano decyzję.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, przyjęto, dotychczasową, podstawę wymiaru świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 32 lata, 11 miesięcy i 20 dni, tj. 395 miesięcy okresów składkowych oraz 10 lat, 11 miesięcy i 27 dni, tj. 131 miesięcy okresów nieskładkowych ograniczonych do 1/3 składkowych.

Decyzją doliczono staż pracy do 01.01.2015 r.

Emerytura wyniosła 1.701,80 zł.

/decyzja k. 36-37v plik IV akt ZUS/

W dniu 20.01.2016 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k. 38-39v plik IV akt ZUS/

Decyzją z 10.02.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z 20.01.2016 r. na podstawie art. 113 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę B. M. od 1.01.2016 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił 33 lata, 11 miesięcy i 20 dni, tj. 407 miesięcy okresów składkowych oraz 11 lat, 3 miesiące i 27 dni, tj. 135 miesięcy okresów nieskładkowych ograniczonych do 1/3 składkowych.

Decyzją doliczono staż pracy do 01.01.2016 r.

Emerytura wyniosła 1.828,48 zł.

/decyzja k. 41-42v plik IV akt ZUS/

W dniu 06.02.2017 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k. 47-48v plik IV akt ZUS/

Decyzją z 02.03.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 06.02.2017 r., na podstawie art. 112, art. 113 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył emeryturę B. M. od 1.02.2017 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto, dotychczasową, podstawę wymiaru świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury, Zakład uwzględnił 35 lat i 20 dni, tj. 420 miesięcy okresów składkowych oraz 11 lat, 8 miesięcy i 7 dni, tj. 140 miesięcy okresów nieskładkowych ograniczonych do 1/3 składkowych.

Decyzją doliczono staż pracy do 01.02.2017 r.

Emerytura wyniosła 1.867,66 zł.

/decyzja k. 50-51v plik IV akt ZUS/

W dniu 20.07.2020 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k. 55-55v plik IV akt ZUS/

W dniu 12.01.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., z urzędu, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. nowelizującej ustawę emerytalną wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja k. 58-59v plik IV akt ZUS/

Wysokość emerytury powszechnej od 29.07.2013r. wynosi brutto bez pomniejszenia 1.587,40 zł i jest niższa od dotychczas pobieranej emerytury wcześniejszej, której wysokość brutto wyniosła na ww. datę 1.629,74 zł.

Wysokość emerytury powszechnej od 01.01.2021r. wynosi brutto 1.862,92 zł bez pomniejszenia. Natomiast wysokość emerytury wcześniejszej na dzień 1 stycznia 2021 r. wynosi brutto 2.074,94 zł.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS załączonych do akt sprawy. Dokumentom, zgromadzonym w aktach ZUS, Sąd przyznał w

pełni walor wiarygodności uznając, że są one rzetelne, kompletne i mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlega oddaleniu.

Stosownie do **art. 173 ust. 1 i 3** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2020 r. poz. 53 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy na dzień wejścia w życie ustawy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (ust. 2).

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przepis ust. 2 art. 174 stanowi, że przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w **art. 5 ust. 2**, to jest w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast, w myśl **ust. 7**, analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei, z **mocy art. 15 ust. 1** analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona, w sposób określony w ust. 4 i 5, przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z **ust. 4 i 5** w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty,

oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

W związku z treścią zacytowanych przepisów, można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Natomiast stosownie **do art. 24 ust. 1** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Stosownie **do art. 25** analizowanej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę - art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4). Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn (ust. 6).

Emerytura na tzw. starych zasadach wyliczana jest wyłącznie tym osobom urodzonym po 31 grudnia 1948 roku, które mają prawo do wcześniejszej emerytury (np. na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela).

Zatem w przypadku osób, dla których ustalany jest kapitał początkowy, wysokość emerytury uzależniona jest od kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych od dnia 1 stycznia 1999 roku na koncie ubezpieczonego.

Zgodnie natomiast z **treścią art. 194i** cytowanej ustawy, dodanego mocą ustawy nowelizującej z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1222), obowiązującego od daty wejścia w życie ustawy nowelizującej (10.07.2020 r.), do ustalenia podstawy obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ubezpieczonego urodzonego w (...) r., nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 1b (przewidującego obowiązek pomniejszenia podstawy o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne), jeżeli wniosek o przyznanie tej emerytury zgłosi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

poz. 1222), pod warunkiem że prawo do emerytury przed osiągnięciem wieku emerytalnego ma ustalone na podstawie wniosku złożonego przed dniem 1 stycznia 2013 r.

Według **art. 95 ust. 1** ustawy emerytalnej w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Należy wskazać, że ubezpieczona, w odwołaniu, wniosła o zmianę decyzji, wskazując, że organ rentowy nie uwzględnił przy wyliczaniu wysokości emerytury wynagrodzeń za okres przed 1980 r., podnosząc jednocześnie, że dokumentacja płacowa uległa zniszczeniu. Nadmieniała, że nie składała wniosku o doliczenie okresu urlopu wychowawczego wobec obowiązku organu rentowego jego automatycznego zaliczenia. Na rozprawie wskazywała także, że przez 10 lat od dnia uzyskania uprawnień emerytalnych pracowała, nie konkretyzując okresów pracy i odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd Okręgowy przeanalizował zasadność roszczenia ubezpieczonej i wskazał, że faktycznie, mocą prawomocnej decyzji z 26.10.2011 r., o ponownym ustaleniu kapitału początkowego oraz prawomocnej decyzji zaliczkowej z 28.08.2013 r. o przyznaniu emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej uwzględnił w podstawie wymiaru minimalne wynagrodzenie za okresy zatrudnienia od 01.09.1968 r. do 13.08.1976r. oraz od 18.06.1979r. do 31.12.1979r., za które nie zostało udokumentowane wynagrodzenie, bez wpływu na wartość kapitału początkowego i tym samym bez wpływu na wysokość emerytury. Bezspornym jest natomiast, że nie ma dokumentacji płacowej za ten okres z uwagi na jej zniszczenie. Nadto mocą prawomocnej decyzji z 29.03.2006 r. o ustaleniu kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił okresy nieskładkowe z tytułu sprawowania opieki nad dzieckiem/dziećmi w wymiarze 2 lat, 10 miesięcy i 5 dni, co miało także przełożenie na wysokość emerytury. Co istotne z analizy wszystkich pozostałych decyzji wydanych przez organ rentowy, tj. m.in. decyzji z 25.03.2014 r., 26.03.2014 r., 14.04.2014 r., 23.02.2015 r., 10.02.2016 r. i 02.03.2017 r. wynika, że przy ustalaniu wysokości emerytury Zakład uwzględnił wszystkie zmiany w wysokości świadczenia, jakie miały miejsce od dnia jej przyznania do dnia 31.12.2020 r., w tym zmiany wynikające z waloryzacji, jakimi emerytura była objęta oraz zmiany wynikające z załatwienia zgłoszonych wniosków (doliczenie stażu pracy względnie doliczenie składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego). Tym samym skarżona decyzja z 12.01.2021 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury od 29.07.2013 r., tj. od dnia, od którego podjęta byłaby wypłata tej emerytury, uwzględnia tożsame co w przywołanych decyzjach ustalenia w kwestionowanych przez ubezpieczoną kwestii.

Co istotne, skarżona decyzja z 12.01.2021 r., uwzględnia także treść cytowanego art. 194i cytowanej ustawy, dodanego mocą ustawy nowelizującej z dnia 19 czerwca 2020 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1222), obowiązującego od daty wejścia w życie ustawy nowelizującej (10.07.2020 r.). Na podstawie ustawy emerytalnej uwzględniającej cytowany przepis organ rentowy ustalił wysokość emerytury B. M. od 29.07.2013 r., tj. od dnia, od którego podjęta byłaby wypłata tej emerytury. Tym samym zgodnie z cytowanym przepisem podstawa obliczenia emerytury nie podlega pomniejszeniu o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur.

Wnioskodawczyni, odwołując się od skarżonej decyzji, z uwagi na jej, w jej ocenie, krzywdzący charakter, nie powoływała jakichkolwiek innych zarzutów, dotyczących skarżonej decyzji, w szczególności nie kwestionowała sposobu, w jaki organ rentowy ustalił wysokość emerytury, nie powoływała też zaniżonego stażu pracy czy nieprawidłowo wyliczonych zarobków.

Wskazać należy, że skarżona decyzja została wydana, w oparciu o powołane obowiązujące przepisy prawa. Zaskarżoną decyzją z 12.01.2021 r. organ rentowy dokonał prawidłowego – jak już wyżej wskazano – ustalenia podstawy obliczenia emerytury powszechnej, a tym samym wysokości emerytury powszechnej bez pomniejszenia o kwoty pobranych wcześniejszych emerytur. Podstawa obliczenia emerytury wynosi 402.723,86 zł (395.396,36 zł + 7.327,50 zł). Wysokość emerytury od 29.07.2013 r. wynosi brutto bez pomniejszenia 1.587,40 zł i jest niższa od dotychczas pobieranej emerytury wcześniejszej, której wysokość brutto wyniosła na ww. datę 1.629,74 zł. Wobec powyższego na podstawie cytowanego art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej prawidłowo kontynuowano wypłatę emerytury wcześniejszej, ponieważ była świadczeniem korzystniejszym niż emerytura powszechna. Nadto, wysokość emerytury powszechnej,

od 01.01.2021r. ,wynosi brutto 1.862,92 zł., bez pomniejszenia, zaś, wysokość emerytury wcześniejszej na dzień 1 stycznia 2021 r. wynosi brutto 2.074,94 zł. Dlatego również w oparciu o art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej organ rentowy słusznie uznał, że emerytura powszechna jako świadczenie mniej korzystne od dotychczas pobieranej wcześniejszej emerytury przyznanej decyzją z 29.05.2008 r. została zawieszona a Zakład będzie kontynuował wypłatę wcześniejszej emerytury.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie wnioskodawczyni oddalił.

K.W.

ZARZĄDZENIE

odpis uzasadnienia doręczyć wnioskodawczyni [pouczenie k. 17 odwr. płyta CD k. 18]